

Engin Özcan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

3.5.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Engin Özcan (1977 -)

1 Nisan 1977 Yılında İstanbul / Şişli'de dünyaya geldim. 1983 yılında tanıştığım okulumu çok sevdim.. Sırasıyla Vasfi Çobanoğlu İlköğretim Okulu,50.Yıl çağlayan Lisesi (ortaokul) ve Şişli Endüstri Meslek Lisesinde okudum. 1994 yılında Şişli Endüstri Meslek Lisesi Elektronik Bölümünden mezun oldum. Şiire olan merakım aslen bu yıllarda başladı.Orhan Veli Kanık 'ın Müşfik Kenterin sesinden dinlediğim şiirlerini kelimesi kelimesine ezberlediğim yaşlardır 16 lı 18 li yaşlarım.1996 Yılında Zonguldak Karaelmas Üniverstesi - Elektronik & Haberleşme Bölümüne girdim.. Elimden geldiğince birşeyler karalamak bir iki satır yazabilmek tek rahatlayabilme sebebim oldu bu yıllarda. Karaelmas Üniversitesinden,geçirdiğim 2 trafik kazası giremediğim onlarca sınav ve atlatılan 2 deprem felakətinden sonra ancak 2001 Yılıının sonlarında mezun olabildim. Bu yıllar şiir adına birşeyler üretebildiğim zamanlarımdı. 2002 yılı kasım ayında askerlik hizmetime başladım.. Mayıs 2003 'te askerlik hizmetimi bitirdim ve o çok sevdiğim İstanbul ile tekrar buluştum. Şu anda halen özel bir firmada satış danışmanlığı yapmaktayım..

1 Nisan 77

1 nisan 77

Tanıdık bir aşk ihtilali sergileniyor tiyatrolarda
Biz,kapalı gişe yaşıyoruz sevdamızı....
Sen farkında bile değilsin

Yanaklarında güller açan bir anne telaşı
ve bir çığlık sesi,doğum servisinden 'değil'
evin bir odasından...loş...karanlık....soğuk.....
üşüyorum.. anne ısıtsana beni.....

Engin ÖZCAN
1 Nisan 2001
İstanbul

Engin Özcan

1460Gün

Bir Eylül akşamında yollara düşmek alın yazısımı?
Yada ölümden dönmek dolunaylı bir Nisan gecesinde.
Ellerim kitli,gözlerim yaşlımı geçecek hep Şubat 14?
Aşk'ı güzel bir Akdeniz şarkısının yankısında hayal ederken,
Yalnızlık çekmek ve ağlamak sabaha kadar,
Zorunlumudur..Mayısta?

Sana söz artık yalan yeminler yok!
Yok artık sisli gözlerin yalnızlığı..
'Garibim' diye başlayan tüm şarkıları silelim lugatımızdan.
Artık gidelim engin diyarlara,uzak yollara gel...
Bekliyorum seni,, 1 Nisan 'da bana muziplikler yap,
Haziranda aşk'ımı yeniden an.
Ve gözlerinden bir daha boşalmasın yaş,
Ben gidiyorum derken...

Artık uzak hasreti yasak sana benden uzak...
Sen bana yasaksın,ben sana hasret..
Hasret denizlerde bir yelkenli gibi..bembeyaz...
Denizlerde tuz,
Tuz teninde güzel...

Rüyalar kabuslar yok artık,
Bak yanındayım...
benimle kal,
Benim ol,tadın damağımda kalsın.
Bal dudakların kalsın aklımda.
1460 günün geride kalmış 360'ı hatrına...

Engin ÖZCAN
5 mayıs 1999
Alaplı/Zonguldak

Engin Özcan

4 Saat

4 Saat nedir ki?
Ellerimi tutarsın ilk 10 dakika.
20 dakika geçerken,
İlk yudumlarımızı alırız demli çaylarımızdan...
Yarım saat geride kalınca,
Düşünürüz,kanal üç buçuk saat için,
Neler yapsak diye..
45 dakika geçerken başın omuzumda..
1 saat geçince artık ses,soluk yok..
Sadece fısıltılar...
Ve bir buçuk saat geçer... Eller kenetlenmiştir.
İkinci saatin başlangıcı felakettir..
Aşk yeminleri ağlamaklıdır,hasret anılır..
İki buçuk saat geçer..İçimizi anlamsız bir telaş alır,derinden..
Üç saat nede çabuk geçer....
Ve üç buçuk saat olmuştur artık..
Haydi yürüyelim biraz dersin,
Bakışlar sabit,gözler ışıldamaklı...
Son 15-20 dakkada birbirimizin esiri oluruz..
Ve 4 saat tükenirken,
Sadece ıslak dudakların,yaşlı gözlerin,
Ve yalnız aşk yeminlerin asılı kalmıştır havada..

Engin ÖZCAN
4 Mayıs 1999 Salı
Alaplı / Zonguldak

Engin Özcan

Adını Bilmediğim

kırık bir cam aydınlığından süzülüp giriyorsun odama.
biliyorum masum bir heyecan bizimkisi,
kelimeleri söyleyemeyişimin sebebi,
günleri unutuşum,saatleri hatırlamayışım...herşey...
sonra,
sonra..sen,
Adını bilmediğim...
izmir köfteyi ne kadar seviyorsam,
bil ki senide o kadar seviyorum...
Adını hiç sormadım...biliyorum...
gereksinim duymadım belkide,
yada nasıl gereksinim duyulur bilmiyordum..
Boşverdim desem inanacakmısın?
İnanma...
ışığım..aydınlığım...
başucumdaki mum alevini kıpırdat dokunmadan
Aniden çıkıp geldiğin gibi kaybol sabaha karşı...
sonra her gece gel yeniden...
sakın adını söyleme....
ben seni tanımadan..sen beni tanımadan...
her gece süzül o aydınlıktan odama....
Ay,bize şahitlik etsin...

EnGiN ÖZCAN
10 eylül 2001
istanbul /istinye

Engin Özcan

Adını hasret verdim türklerimin

Adını hasret verdim türklerimin.....
Günebakan tohumları ektim sessizliğime
çocuklara ezberlettim türkülerimi
hepbir ağızdan sensizliği söylediler

adını hasret verdim türkülerimin
ağarıp giden saçlarıma isimler verdim
ellerime öğrettim ellerini
ayaz günlerde oğuşturukun senden yoksun, seni andılar

adını hasret verdim türklerimin
bir iftar zamanını beklemek gibiydi seni beklemek
sana aç sana tutkun
sana kavuşacağımı bilir beklerdim seni... gelmezdin

adını hasret verdim türkülerimin
çocuklar ezberlediler
ellerimi oğuşturup seni beklerken
kavuşacağımı bilirdimde söylerdim,
sana dair türküler...
kavuşamazdım

Engin ÖZCAN
29-11-2003
İstanbul

Engin Özcan

Amca

amca...
bulutların üstünden el salladı bana rüyalarım...
uyku tozu kadar pembeydi herşey..
şeker kadar tatlı...
zebaniler gördüm..
melekler...cinler..periler...
birbir canlandı iyi olan herşey
ve ölümlü olmuş bütün kötüler....

amca...
bulutların üstünden el salladı bana rüyalarım..
havuç suyu ve limon gibi doğaldı herşey...
annem gibi koktu yağmur....
çocukluğum yeşerdi....
ve gövdeme ağaç olunca
yine seni seviyorum kazındı...

Engin ÖZCAN
19-09-2003
İstanbul

Engin Özcan

Anneme...

Anne...
Biliyorum,
Beni özlüyorsun.
Bende seni özlüyorum,
Biliyorsun.

Kendimden öyle eminimki,
Sarıp sarmalayıp bana getireceksin,
Boğazında düğümlenip kalan,
Halbuki o kadar çok sevdiğin içli köfteyi.
Biliyorum.

Yarı uykulu bedenini,
Yorgun ayaklarına emanet edip yine yollara düşeceksin.
Benim için.
Geceye yakın.. saat 8 gibi geri geleceksin..
Seni sabah alıp götüreren fabrika servisi,
Homurtular çıkararak ve sallayarak evin akşap duvarlarını,
Seni bana getirecek.
Çantandan bir içli köfte daha çıkarıp
Yine bana vereceksin...
Biliyorum,
Yine ben tokum diyeceksin,
Gözlerin dolarak.

Saçımı okşayıp.. uyumamı bekleyeceksin üzerimi örtmek için.
Benim için değermi,
Hiç düşünmeyeceksin....
Saniyeli bir fitil kadar kısa ömrünü,
Benim için yollara sereceksin.
Seni anlamamı bile beklemeyeceksin...
Biliyorum.
Ben seni ancak,
Seneler sonra, belkide çok sonra,
O yavru kediyi evladım sayıp,
Kendi yemediğim salamı, ekmek arası yaptırıp
Yedirince anladım...
Çok geç olmadan şunu söylemek istedim..
Uç kelimeyle,
'Seni seviyorum Anne...'
Gözlerim dolarak.

Engin ÖZCAN
27/12/2003
İSTANBUL

Engin Özcan

Aşk Bir Yanılsamaydı

Aşk bir yanılsamaydı,
Pembe hayaller kurarken, mor bulutları hesaba katamadık,
Sevdik,sevildik,sevdalandık...
Aşk bir yanılsamaydı,mor bulutlar hesap dışıyken,
Aşk yanılsamaydı,ama güzel...

İçimizin,bir yanı sevdaydı,
Hani,bir yanı kör,bir yanı sevdalı...
Geceye acıdik martılara küstük..
Sabahları hiç sevmedik sevgili yanımızdayken,
Çünkü topu topu bir yığın hüzündük...

Oysa ki yaşanacak Bir yığın günümüz vardı,
Ve Aşk Sadece Kocaman bir yanılsamaydı.....

ENGİN ÖZCAN
11.3.1999

Engin Özcan

Aşkım Eşkiya..

en güzeli seninle kuşatılmaktı
namluların sevda kustuğu çatışmalarda..
en yalnız ben..
en ulaşılmaz sen..
iki kişilik sevda siperleri kazmışız..yanlızlığımıza
bırak kahretsin zaman ikimizide..
toprağa karışıp aynı kökte hayat bulan...
asi bir gülün amansız çiçekleri olalım...

seninle yenilmeleri
ve en çokta zamana yenilişimizi sevdim..
yüzünde eski sevdaların kırıksıklarını birde..
çaresizlik içinde.
seni öyle sevdimki..
geceyi dün gündüze
geceyi dün bize hapsettim....

gel sevdayı çeyrek gece trenine binelim seninle..
bana idamlık bir mahkum rolü verilmiş..
boğazımda ilmik.. avuçlarımda sen..
gözlerimle yağmur bedenimle toprak..
benliğimle senin olmalıyım...

farkındamısın? ? ?
büydük hayallerimizle..
büydük..
büydü sevdalar..
binalar büyüdü..
ben büyüdüm..
içimdeki çocuğu öldürürcesine severken seni..
sen büyüdün...

gel...gidelim bitanem..
zamanın tükendiği yere..
gidelim.. sen..ben..birde aşkımız olsun...
seninle çocukluğumun dağlarını aşalım...
sedanın ovasını..
katran karası gözlerine hapsoldüğüm...
birtanem..
aydınlığım puslu gecelerin ayazında..
gel..kanyakla beraber ver kendini bana...
ateşler içinde yanalım...
bedenlerimiz soğumadan gömsünler bizi
tezek kokan..
doğacak yeni günün şafağına.....
aşkım eşkiya
namlusu süngülü gezer..
aşkım eşkiya..
sazına kan değer...
tellerine..gönlüm...
mızrabı..
giyotine benzer...

Engin ÖZCAN
31.01.2004
istanbul

Engin Özcan

Ayrılık ve bekleyiş üçlemesi

(Ayrılık)

gidişini sevdim...
ansızın... gelişin gibi..
karlı soğuk geceyi aydınlatışın gibi...
hoşçakal deyişin gibi...
ben seni ıslak bir sokak gibi sevdim..
adımlarımı sayışım gibi garip...
sevdim...
masal anlatışın gibi elimi tutarak..
gözlerimi gözlerine hapsedişini....
sevdim.....

(ve)

gidişin hiç bu kadar koymadı...
o otobüs varya seni alıp götürən..
lanet ettiğim o gün şehrin bütün yollarına..
yazıklar varya..kahroluşlar..
boşvermeden geçişler..
yumuşak, pamuk helva tadında bir ayrılıştı oysa..
çocukluğum.. hoşçakal...kelimeler kafi yalnızlığımıza..

(Bekleyiş)

Üşümekli sokulur dalda kuşlar birbirlerine..
kurumuştur çiçekler...
yaprakları dikerim dallarına...
her düştüklerinde kış geliryä aniden..
gelmesin..
istemem o soğuk gecenin sabaha çıkışını beklemeyi pencerede..
o eylülü yaşamak varya...
yaşamasak...her sene..aynı kalsa..

Engin ÖZCAN
18-09-2003
İstanbul

Engin Özcan

Beni İstanbul'a Sor

Beni İstanbul'a sor.
Lamba altı ayyaşlarına,
Kaldırımlara sor,karanlık sokaklara.
Yanakları sararmış çocuklara sor.
Hazan mevsimine,birde sevgiliye...

Beni İstanbul'a sor.
Pier Loti'deyim her akşam,
Nargile faslında,
Küllenmiş ateşlerdeyim,
Beni yananlara sor.
Her yıldız kaydığında,işte...ordayım.
Beni gecelere sor.
Gün doğana dek mehtabın bağrındayım,
Hergün başka bir şarabın koynunda,
Kah marmara güzelinden....
Kah gözünü sevdiğim aslan sütü..
Eski kayikhanelerde evcilik oynarım..
Beni İstanbul'a sor..
O bilir..

Engin ÖZCAN
10/11/2001
Etimesgut / ANKARA

Engin Özcan

Bir Dost'a Mektup

Dostum...
Adımı boşver..
Kim olduğumu öğrendiğinde,
Emin ol ki herşey için çok erken olacak.
Hiçbirşey için,geç kalmışlığın o serseri telaşını yaşamayacaksın..
En sevdiğin şarkının mısralarını mırıldanacaksın yine..
Yine rakı içip sarhoş olacaksın..
yine aşkı tadacaksın bir dost elinden..
Emin ol yine yaşlanacaksın çocukluğuna inat...

Bilsen ki; ki bilemezsin...
Ben seni soğuk bir gecede,
ince sıcacık bir yün battaniye gibi seviyorum.
Camlara Hohhh.. deyip,
Adını adımın yanına yazdığım günlerdeki gibi seviyorum seni.
Tüm demi çıkmış çayımızı bir defa daha haşlayıp içmek istercesine,
son tanelerini savururken rüzgar o ince yağmurun,
sohbetinle 20 dakika çarşıya yürümüş kadar yorgun
yanında kalmanın seninle olmanın verdiği huzurla...
ve seni benimle beraber düşünerek,
hayaller kurarak ve şiirler yazarak gökyüzüne
ve yalnız gecelerde
keşkelerimle dövüşerek geçirdiğim saniyelerimi
paylaşmak,şakalaşmak, ağlamak,sevinmek,
ve seninle üzölmek istiyorum..
Bilmem anlatmak mümkün müdür...

Kusura bakma,
Adına sevgi cümleleri kuruyorum ne zamandır.
Seni öyle özlüyorum ki belki hiç anlayamayacaksın..
Belki hiç bu kadar anlaşılmaz sevelemeyceksin
bir tanrı kulu tarafından.
Öyle işte....hala hasretim.. hasretimsin..

Bilmem bu kaçınıcı paragraf başı...
Şimdi sana sarılmak ve omuzuna yaslanıp,
Ne çok sevdiğimi anlatmak istiyorum sana.
Mektup....? ? ?
Ben gözyaşlarımı içine koyup gönderemedikten sonra
neyleyim mektubu...? ? ?
beraber geçmiş 2-3 senenin acısını,tatlısını
nasıl yazarım ince bir dosya kağıdına?
Mektupla olacak iş değil canım benim...
Olmuyor işte..
İşin mümkünatsızlığı;
çizgili dosya kağıtlarının bile,
çizgisiz olanlardan daha fazla kağıt kokması...
üzerinde o kadar mürekkep olmasına rağmen.
Ben senin mektuplarına
bir istanbul havası hapsedip gönderemedim hiçbirzaman.
Zarf'ın üzerindeki adına elimi dokunduğumda
omuzuna dokunmuş gibi hissedemiyorum kendimi.

Mektupla hasret giderememen bundandır.
Bu yüzden, mektuba karşı bu boşverciliğim...

ve...Saat 00:59 gece yarısı..
Radyo 1 ortak yayınından hüzün türküleri dinliyorum...
Han duvarlarını bilirmisin?
Onu okuyorum...
koscoca bir şiirin içinden
süzüp çekiyorum bi iki mısrayı..
Yağlı boya bir tablo seyreder gibi
bakıyorum şiir kitabının yapraklarına.
İçimde yemyeşil bir hüzün sarmaşığı.

Engin ÖZCAN
15 Mayıs 2001
İstanbul

Engin Özcan

Bir Düş Gibisin

Keskin bir kılıçtan çıkan,
Son bir uğultuyla delindi karanlık..
Tüm hayallerim yaralandı yüreklerinden.
İçlerinden al,al sevgiler aktı sana doğru.
Sen...
Yalnızca acı bir gülümsemeye karşılık verdin bana.
Oysa sen;
Heyy... sen! ! !
Oradaki! ! !
Bana bak sersem!
Sevgi bir vecizemidir ki söyleyesin...! ! ! !
Demeliydin bana.
Demelimiydin? Diyebilirmiydin?

Olsun...
Sen şimdi,
Yalnız gecelerimde,düşlerimdesin.
Bir kadeh rakının damakta bıraktığı acı tad gibi,
Beynimin taa derinliğindesin...

Engin ÖZCAN
21 Eylül 1996 Cumartesi
Saat 11:25 İstanbul..

Engin Özcan

Bir Mektup

Başucumda ayak sesleri var bazen..
Bir türlü geçmek bilmeyen birde baş ağrısı.
Geçmişten gelen bir burukluk var buralarda.

Notalarla konuşuyorum bazen...
Hani sen yokken...
Dalıp gidiyorum aniden,
içimde sevgin ve mırıldanıyorum,
kendi kendime 'aşık oluyorsun'..
Aşk'ı fizik kanunlarıyla yargılıyorum
Ve kimyasında sırlar saklı duygularımın.

Ruhum burada hapis henüz,
Sana gelemiyorum kusura bakma.
Bir yol var orda biliyorum,
Hani yaklaştıkça,geçmiş,
İlk aşk'ı,ilk buluşmayı,ilk hüznü gördüğüm.
Biliyormusun? ? ?
Şu an yıldızlar bile senden daha yakın...

Ben,
Başucumda belirip kaybolan ayak seslerini seviyorum..
Birde dinmek bilmeyen baş ağrısını..
Hiç olmazsa beni terkedip günlerce ağlatmıyorlar..

Seni sevmeyi oyunlarıma tercih ediyorum..
Ama sana yeniliyorum bu kez.
Kendime söz veriyorum her defasında,
Ama çaresiz,her gece düşlere ve uykulara yeniliyorum...

Şubatta en çok,
Kemiklerim sızlıyor..
Isınacak bir dostum,
Isıtacak bir sobam bile yok...
Buralarda kimseler yok,
Şarkılar söyleyen kuşlarda olmazsa,
Hiçbirşey kar etmiyor,
Yalnızlığımıza...

Sonra...
Kuşlar şarkılarını söylemeye başlıyor yine.
Ben, susuyorum...
Bir filiz bitiveriyor başucumda.
Bekliyorum...
Yine bir bahar günü gel.
Ne kadar sevdiğinden,
Ne çok özlediğinden filan bahset...
Seni duyamasam da boşver,
Beni bu mezar soğukluğuna terkedip gitme...
Yalnız bırakma....

Engin ÖZCAN

08/02/1999
ALAPLI/ZONGULDAK

Engin Özcan

Bu Şehre Sensizlik Yağdığı Zaman

Bu şehre sensizlik yağdığı zaman,
Kopar gider saniyeler,dakikalar.
Zaman merhem misali yaralara sürülüp,
Yüzünde o değişik bakış kaldığında,
Adımı söyle,susuşlarında,beni haykır.
Beni iki nefes arasında düşün,
Ciğerlerinin her doluşunda mesela,
Beni hava gibi sev,
Görmeden,dokunmadan...
Sonra karanlığa bir kibrit çak..
Aldırma her alevde beni gördüğüne,
Ve her karanlıkta kayboluşuma.
Beni ışık gibi düşün..
Yeni doğacak günü düşün,
Arsız bir çiçek gibi aç utanmadan.
'Güneşi ben yaktım!' de,
'İlk aşk'ı ben tattım...',
İtiraf et yapmadığın bütün suçları,
Düşün ki,bu şehre sensizlik yağdığı zaman,
Katili olur çıkarım dakikaların.
Her saniyeyi hapsederim gözlerinde,
Gözlerimle üzerlerine yağmurlar boşanırım..

Bu şehre sensizlik yağdığı zaman,
Bütün şemsiyelerimi yakarım...

EnGiN ÖZCAN
18 Eylül 2001
07:00
İstanbul/ İstinye

Engin Özcan

Canım'a

Hoşgeldin...
Sulak sevdalarımızın ortasına düştün.
Seni bekliyorduk,sararmaya başlayan fincan sohbetleri ederken.
Kışlık sevgilerimizi katlayıp,
Kaldırmayı düşünüyorduk tam,
Sen geldin...

Hoş geldin canımın içi....
Kusura bakma hazırlıksızdık biraz,
Olgunlaşmamış sevdalar doğurmaya hazır değildi baban.
Annen karnında bir aşk tohumu filizlendirmeye pek alışık olamamıştı,
Kolay değil,ilk aşkın,ilk mucizesi bu dünyaya gelen.

Hoşgeldin çocuğum..
Adını Ali verdik
Umudun hiç kırılmasın,
Hüznü hiç tatmayasın...
Gözlerin ki o içleri gülen,
O gözlerin hiç yaşlanmasın...
Hoşgeldin....

Sen gelmeden
Bütün evi arındırdık hayal kırıklıklarından,
Korkularımızı ve utangaçlıklarımızı kilitledik kapıların ardına.
Seni bekledik...

Yüzlerce göbek adın var biliyormusun?
Hangisini istersen onu seçeceksin
Adına yazılmış yüzlerce şarkımız var.
Hangisini istersen onu mırıldan..

Ben henüz bir kolye ferahlığında,
Boynumda barındırıyorum seni.
Öpmeye bile kıyamıyorum bazen
Süt kokan tenine
Elimi süremiyorum ürkütürüm diye.
Korkuyorum..
Ya incitirsem..? ? ?

EnGiN ÖZCAN
3 Eylül 2001
İstanbul / İstinye
Yeğenime...

Engin Özcan

Canımdan Öte

Canımdan öte,
İçimde severek öldürdüğüm hatıram,
İlk tomurcuk çiçeğini bana sunan gül ağacım,
Sevdiğim,birtanem,nilüfer çiçeğim,
Güzel kanatlı kelebeğim,
Sevgi ifadelerinin en güzeli,
Günlerin keşfedilmemiş en güzel dakikası,
Gecenin en kuytu zamanı,
Fırtınada sığınılacak en sıcak liman,
Güzel insan, güzel olan herşeyim,
kadınım,....
Her dalına,her tomurcuk gülüne umut ektiğim,
Bir gün solacaksak eğer,
Bırak solalım,
Köklerimiz aynı topraktayken.
Umudun tükenmesin sakın,
Her özlediğimde bağrımda yeşerteceğim seni.
İki nefes arası kadar kısa zamanda unutup adını,
En derin nefesimi alırken hatırlayacağım.
Sonra bir gün daha bir şiir olup,
Yerleşeceğim uykuyla savaşılan mahur gözlerine.
Son satırda düşen gözlerine,
Ayrılık acısı çökmeden geleceğim.
SÖZ.....

Engin ÖZCAN
18 ocak 2004
İstinye

Engin Özcan

Çocukluğum..zaman içinde zaman

Serkisof saatimin köstekli kadranı
Ne çok gördün yüzümü şimdiye dek.
Çapaklı gözlerle sana bakmaya yeltendim çoğu zaman,
Zamanın beni yakalamaya çalıştığı sersem dakikalarda,
Uykusuzluğumla barışık,Seninle küskün,
Hoşçakal diyemeden ayrılışlarımı düşün.
Aldırma unutuşlarıma, seni severim.
Bilirsin serseriyim çok,
Geceleri sabahlara kadar neler düşünürüm.
Gün aymadan, ayamadan yakalanıp,
Mecbur edilirim rüyalara.
İnadına uzaklaşırım uykularımdan
Korkulu rüyaların mesaisine paydos veririm
Cezalandırırçasına göz kapaklarımı,
Çocukluğumla başbaşa kalır, misket oynarım.
Dilimin ucunda anlatamadıklarım,
Unutulup kaybedilen herşey hafızaman bir köşesinde.
Yalanlarımı hatırlar..Utanırım,
Acemi aşıklar misali...
Her saniyeden ve her dakikadan
Öç alırcasına doldururum ciğerlerimi
Ne gariptir, kendimle bile oynaşırım.
Unutulup giden herşeyin hatrını sorarım.
Özürler,af dilemeler sokaklardan.
Bir simitçiden eski umutlar satın alırım,
Taze..gevrek hatıralar.
...Beni zamansız biryerlere götürüp çöpe atın..

Engin ÖZCAN
16.05.2002
Edirne

Engin Özcan

Çocukluk aşkım..

'Çocukluk aşkım..'
En masum sevdam,
Ne zaman ki büyüdük,
Tebeşirlerle duvarlara ismini yazdım.
Defterlerime çizdim resmini,
Adını, adımın yanına yazdım.

Ençok gözlerinin mavisinden deniz,
Ençok teninin beyazından bulut yapmayı sevdim..

Engin ÖZCAN
19-9-1999
Zonguldak

Engin Özcan

Demek Gidiyorsun

Demek Gidiyorsun.... Git! ! !
Bu kez Tutmayacağım.
Elveda deme Önemli değil,
Karanlıkta dengesiz ayrılıklar yaşayacağım.
Kedilerimi seveceğim senin yerine...

Dinlemeyeceksin biliyorum,
Ama bekleyeceğim....
Her yokluk gününde seni,
Bir dilim ekmek gibi seveceğim...

Senin yokluğunda gökyüzüne yağmur ekeceğim.
Bir ayçiçeği tarlasında,
Kendi halinde hüzün çiçekleri yetiştireceğim.
Güneş görmemiş günleri özleyeceğim senin yokluğunda...

Demek gidiyorsun... git! ! !
Geri döndüğünde beni hatırlatacak tüm hatıraları temizliyorum.
Tüm özlemleri gideriyorum,
Resimlerini yakıp....Kuşlara küsüyorum.
Artık Seni SEVMİYORUM! ! ! (yalan)

Engin ÖZCAN
23/12/1999
Zonguldak

Engin Özcan

Dost Der ki;

Bir Dostum,
'Şairsen aşısın çünkü;
Aşkı sen anlatırsın en güzel,
Şiirsen aşısın,kendini anlatırsın,
Çizgili defterlerde,müsfette sevda hikayelerinde...

Gece körlerinde yıldızlara şarkılar öğretirsin,
Mahalleye rezil olursun...
İncir rakısıyla dalga geçilmez! ! oracıkta gömülürsün.

Anlamsız devrik cümleleri,
Dolaylı tümleçlerle yüklerken..
Öznesine aşık yüklem gibi,
Aşk öznelerine koşarsın.
Hasretlik çekersin..
Üzülürsün..

Sanal aşklar yaşıyorsan reel sevdalarda,
Salaklaşmanın bir manası yok!
Sen zaten salak olamayacak kadar zeki,
Ama akıllı olamayacak kadarda gerzeksın...

Lakin..
Gece yarılana kadar oturmanın bir manası yok.
Güneşimi bekliyorsun? ? ?
Ay ve yıldızlar ona vekalet ederken.
Helede uykun en güzel devrinde...

Kalemin defterine düşmeden,
Elinde duruyorken bir paraf at günlerine! !
Aynen şöyle yaz üstüne:
'Devamı Gelecek! ! ! ' diye....
Sen bir yalan olmayacak kadar dost,
Aldatmayacak kadar içimsin ve benimysin,benimlesin.
Şimdi kafamı bozmadan git! ! !
Beni ağlatmadan git! ! !
Git gidebildiğin kadar uzağa... '
Dedi..En son ayrılırken..

Engin ÖZCAN
24-10-1999
Zonguldak

Engin Özcan

Düş - ün

Düşün,
Güzel olurdu,
Hiç geç kalmamış olmak,
Hiç pişmanlık yaşamamak,
Hasret olmadan,
Yalnız kalmadan yaşamak bir sevgiyi.
Ve bir çiçeğin tomurcuklanmasını seyretmek.
Günleri ve geceleri bağlamak birbirine,
Gam ve keder olmadan.
Sonra.. Sevgiliye bir buse verip,
Uzun uykulara dalmak koyun koyuna.
Yıldızların sönüşüne, bir kır kahvesinde,
Çay yudumlarken şahit olabilmek.
Mesela..
En sevdiğin şarkıyı söyleyebilmem
Detone olmadan.
Her gün küçük süprizlerle çıkmak karşına.
Uzun cümlelerin,
Noktalama işaretlerine isyan edercesine, uzaması anlamsızca.
Her gözlerini kapatışında beni düşünebilmen,
Acabaların ve keşkelerin çaresizliğine gülebilmek.
Düşünsene...
13200 saati beraber geçirebilmiş olma ihtimalini.
Seni benden ayıran otobüslerin değil,
Sadece kavuşturanların olabilmesi şansını.
Hiç özlem duymamak,
Bıkma hissini tanımamış olmak,
Her saat aynı monotonlukla seni seviyorum diyebilmek
Ve bunun içini gıdıklaması ve sadece sana mecbur olmak.
Düşün...
Üşümemiş olmayı tanımak.
Ellerinin ellerime kenetlenmesi tek kelime etmeden.
Tükenmez kalemlerin gerçekten tükenmemesi,
Yazmaktan yorulana kadar.
Uykumu bölüp en güzel saatinde,
Seni o masum halinle seyredebilme şansı,
Ve sayıklamalarına anlam yüklemek.
Reklam panolarına adını yazmak,
Adına aşık olmak farketmeden defalarca.
Yolda gördüğüm her insanın gözlerinde seni aramak,
Her güzel şeyi seninle özdeşleştirebilmek..
Ve vesaire...
Düşün işte...

EnGiN ÖZCAN
08/01/2002
Etimesgut / ANKARA

Engin Özcan

Gidiyorum

Bu gece gidiyorum İSTANBUL...
İssiz sokaklarından geçip,karanlıkla buluşacağım birazdan.
Senden ve
Senin,insanı isterik bir kadın gibi saran geceleriden kopuyorum..
Ve geride birkaç kırık kalp bırakıyorum sana,
Sevdiğim herşeyi sana emanet ediyorum.
Hatıraları çekip dolduruyorum ciğerlerime,
Ceplerime varoşların kokularını sıkıştırıyorum,
Son defa geçiyorum otobüs duraklarından.

En mahrem buluşmaların anılarını süpürüyor çöpçüler,
Ben ortaköy'ü gezerken...
Demli çay kıvamında hasretleri ve
Sarışın bir veleti seviyorum biraz,
Bir horoz şekeri alıp eline tutuşturuyorum.
Ben gidiyorum... diyorum...
Kendine iyi bak...

Birazdan gidiyorum İSTANBUL..
Yarıda kalmış masallar bırakıyorum sana,
Düşler ve hayal kırıklıkları.
Omzumdan bir dost eli daha kayıyor bak..
22:45 vapuru geçerken.
Otobüs camlarından sevgiler gönderiyorum sana.
Arabesk bir bakış atıyorum kız kulesine.
Ve bir iki anlamsız gözyaşı döküyorum,
Sigaramın dumanını savuruyor rüzgar..
Son kez elveda derken...

Ben Gidiyorum Diyorum..
Duyuyormusun?

Hoşçakal.....

Engin ÖZCAN
22 Temmuz 2001
İstanbul / İstinye

Engin Özcan

Gitme! ! !

Gitme....
Gidersen Soğur yatağım,
Hayallerim biter,
Gözlerim dolar, ben ölürüm.
Gidersen bir daha uçamaz kuşlar,
Sevda şarkıları söylenmez,
Anılar canlanır belki,
Belki sende ölürsün içimde.

Gitme....
Gidersen bir daha kim sever beni?
Kim özler?
Kim ağlar peşimden bir gece vakti?
Kim savurur saçlarını,
Rüzgarda kimin teni kokar?

Gitme...
Gidersen kime kalır bu sokaklar?
Kaldırım taşları hangi aşkı anlatır?
Adını sayıklamak gecelerde,
Ve sahilde dolaşmak boş gelir.
Ağlamamın bir anlamı kalmaz sensiz.

Gitme....
Gidersen üzülür annem,babam,ben.....
Gidersen yanakları sararır çocukların,
Düşer yapraklar,çiçekler kurur,
Sonbahar gelir,ben biterim, gitme! !

Engin ÖZCAN
27-8-1999 Perşembe (zonguldak)

Engin Özcan

Hasretim

Hasretim...
Sensiz geen günlerin inadına,
Şimdi senleyim...
Gel,gir koluma,
Bana kalabalık yalnızlıklar ver,
Olmadık Őeyleri hatırlat inadına,
Düşündükçe ürperdiğim.....
İŞte 'O' dediğim kadın gelsin rüyalarım.
Yüreğimde tanıdık bir intikam alevlensin.
Sonra....
Gözlerim kapansın aniden,
Bırak,herşey başladığı gibi bitiversin habersiz...
Gecenin bir yarısı gel gir yanıma,farkettirmeden.
Belki uyandıgımda 'günaydın' dersin.
Hasretim..
Aldatmacalar ve derin aldanmalar istiyorum senden.
Bana bir istanbul serabı mesela,
Boğaz manzaralı pencereden.
Biraz viski biraz soda.....
Biliyorum...yinemi diyeceksin...
Öyle işte.. anla...
'HASRETİM'

EnGiN ÖZCAN
25/11/2001
Etimesgut /ANKARA

Engin Özcan

Hava Kararırken Gel

Bu akşam hava kararınca gel,
Uyurken en şatafatsız rüyalarım,
Başımın belası allahın cezası gel...

Sigaramın dumanında zülfün,
Yağmurda teninin tadı,
Kokun rüzgarda saklı.

Adına bela okumaktan bıktım...
Hiç bilmediğim yollarda kayboldum,
Nehirlerden geçerken yıkıldı köprüler,
En sığ sularda boğuldum.

Bir cam aydınlığında, ismini yazdığım bir buğuydum,
Silindim gittim aniden, apansızca yittim, yokoldum.

Vahalarda susuz kuyuydum.
Kışın buz gibi bir ağaç gölgesiydim,
Geceleri karabasandım.... Duruldum.

Anlamsız cümlelerde devriklik nedeniydim,
Başı bozukluktum, serseri kurşundum,
Bir duvara saplanır gibi saplandım sana.
Bir pusulaydım hemde en doğrucusundan,
Seni buldukça yönümü şaşırdım..

Dargeçittim bir rüzgarla yıkıldım.
Bir uçurum kenarıydım, bir dağ ayazıydım,
Bir dal çitirtisiydım sessizliği bozan,
Seni düşündükçe kendimi unuttum....

Ama sen gel, yinede..
Vazgeçememki...
Gel başımın belası,
Allahın cezası gel!

Engin ÖZCAN
14/12/1999
01:15 Zonguldak

Engin Özcan

Her Zamanki Gibi

Ağır,ağır çekip geleceksin bu yoldan,
Kucağında bir yığın küskün sevdıyla beraber.
Ardından koşup yetişecek bir aşkın bile olmayacak belki,
'Kimbilir Sevgilerin' esiri olacaksın çoğu zaman...
Küçük,tatlı,zararsız yalanlarıyla çekip geleceksin,
Uzakta hiç benimsenmemiş oranın topraklarından.
Alnını güneşe doğru vereceksin,
Kalbini sereceksin soframıza,
Ve ekmeği bölüştürüp yine,
Ben tokum diyeceksin.
Biliyorum...
Yine hüznümsü şarkılarını çalacaksın,
Ölmeye hazır duygularını,
Ve toprağa yakın tenini süreceksin tenime.
Beni unutamacayacak kadar severken,
Utanacaksın,
Adımı ağaçlara kazıdığın için.
Bir çay buğusunda ellerini ısıtırken beni düşüneceksin.
Tırnaklarını geçirip gökyüzünün böğrüne,doğrulacaksın,
Yattığın yerden.
Yine,'seni bir dost gibi seviyorum' diyeceksin...
Biliyorum....
Sen hep böylesin....

Engin ÖZCAN
İstanbul
26 şubat 2001 pazartesi

Engin Özcan

İnsanlar

insanlar...
uzun..kısa...
kimi dert yüklü..
kimi sevinçli hic olmadığı kadar...
insanlar kimi aşık..
kimi yalnız...
bazısı çok yaşamak istemiş
bazısı yaşamamış..
kimisi şişman..
kimisi tıknaz...
kimisi boşvermiş herşeye..
bıkmış...
kimisi tutarsız...
insanlar şaşırılmış..
insanlar.. aşınmış...
tanrının isteği
mükemmel insanı deneyerek bulmakmış...

Engin ÖZCAN
22-09-2003
İstanbul

Engin Özcan

Kireçten sevgili

Kireçten bir sevgilim vardı,
Bir meydanın tam ortasında...
Boşluğa bakan zeytin karası gözleri,
Ve o gözlerdeki iyimser gülümsemesiyle,
Yorgun gözleri mahrur,
Simsıcak nasırlı elleriyle,
Kireçten bir sevgilim vardı benim.

Kara gün dostu,tek yaşama sebebim.
Şevgime sadık aşkıma mahkum.
Ölürcesine sevdiğim,
Kireçten bir sevgilim vardı.
Taa ki,
Bir gün birileri gelipte o meydandan söküp,
O eski depoya koyana kadar,

Engin ÖZCAN
8-5-1997 Perşembe İstanbul (İstinye)

Engin Özcan

Kuş Kafesi

Kuş kafesi..
Umutlarımı kitlediğim,
küskünlüklerimi sakladığım,
korktuğumda sığındığım dostum.
sendemi karanlıkta görünmüyorsun bana?
uğruna şarkılar söylediğim,
Bak....
Sarı bir sonbahar çöküyor üzerimize,
Solgun çiçek kokularını duyamadığımız,
bir camın arkasından bakıyoruz ağaçlara.
Gözlerimi göremiyorsun,
Sözlerimi duyamıyorsun,
Beni hatırlamıyorsun...
Boşver...Sen yapraklara aldanma..
Onlar her sonbaharda böyle düşerler..
Ben,her sefer inatla yeşertirim sevgimle.
Sen kuşlara aldanma..onlarda yalan söylerler..
Bende söylerim....
Aldırma sen....
Bana yine o şarkıyı söyle,
İçinden gemiler geçeni hani.
Belkide,yeniden tanışırız bir ihtimal,
O eskici yine geçer kapımdan,
Eskileri verip,eskiler alırım,
Binlerce hatırası olan...
Belki,seni o mağaza vitrini sakinliğinden,
koparıp alırım sakince..
Yağmurda koşarak uzaklaşırız,
Bir otobüse yetişme telaşıyla yanarken.
Duraklarda yine o tanıdık yüzlere rastlarız,
Yine aynı hurda otobüse binip balattan geçeriz..
Köşne ahşap bir evin önünde iner yürürüz..
Yağmur kimin umrunda...
Kuş kafesim...
Ben..
Yağmur...
İstanbulu seyreder,
Vapur seslerini dinler,
Bir düşün ortasında beliririr..kayboluruz,
Hiç beklenmedik bir anda..
Sonra çekip gideriz...
Sevgilerimizi çocuklara emanet ederiz,
Hayalleri dostlara,
Beni sana,
Seni bana,
Sonra... yine bahar....
Yine,aynı mavra...

EnGiN ÖZCAN
6 Eylül 2001
İstanbul / İstinye

Engin Özcan

Kuşatılmış taşrada aşk

Nasırlı ellerimiz ne kadar sevecendi...
Badem karası gözlerimiz ne kadar görmesede,
Uzaktan bile tanırdık birbirimizi...ten kokularımızdan.
Dokunarak tanıştık,
Tüm şehir karanlığa gömüldüğünde....
Ve karanlıktan hiç korkmazdık....
İhtilal gecelerinde...

Ufak bir çocuğun hayalleriydik,
Yalan nedir hiç bilmeyen....
Hani büyüyünce doktor olacak hayaller kurardık,
Düşlerimizi kuşlarla yarıştırdık pilot olunca.
Rüyalarımızda hiç acıkmazdık...
Hiç yokluk çekmezdik.

Bir militanın,
Kuytu bir maviliğin acemliğıydi,
Çok katlı şehirlerde hala gecekonda aşklar yaşama sebebiz...
Mahpusluk sebebiz..... boşver karıştırma....

Biliyorum... Hala düne dair düşlerin var...
Ve bu güne dair yaşamışlıkların..
Sen.....diye inleyişlerini biliyorum..
Ve göğsünün iniş çıkışlarını anlıyorum,
Bir eylem sonrasında.....

Beni bir sevgi kuşatmasında ani bir baskında vurdular...
Bir sıcaklık hissettim göğsümde...umursamadım...
Seni bir dağ ayazında kelepçeledi aynı umursamazlık...
Hiç direnmedin....
Çaresizdik...
Aşk....bu olsa gerek....

EnGiN ÖZCAN
10 Ağustos 2001
İstanbul / istinye

Engin Özcan

Merak

Yağmur çiseliyor....
İnce battaniyeme sarılıp.... uyumaya uğraşıyorum...
Düşlerime şarkılar söylüyorum
rüyalarımın ninniler öğretiyorum..
Acaba rüyalarımın beni görüyormu uyuduklarında?
Ben uyuduğumda rüya görüyorsam...
Yada hayallerim hayal kuruyormu bana dair?
merak ediyorum...

EnGiN ÖZCAN
10 eylül 2001
İstanbul /İstinye

Engin Özcan

Neden?

Ağlamaklı baktın yüzüme bu gece neden?
Neden kirpiklerin ıslak,
Ve gözlerin yaşla dolu bu gece?
Bir satırdaki iki kelimeye mahçup,
Bir damla sevdaya hasretsin bu gece neden?

Darağacındaki mahkumun dünyaya son bakışı gibi,
Mahsun, anlamlı ve korkuyla dolu gözlerin...
İki dudak arasından düşen bir buse gibi,
Sade ve katıksızsın bu gece neden?
Mısralarımdaki sevgilim gibi,
Ulaşılmazsın yine...
Neden?

Engin ÖZCAN
14/3/1997
12:30 İstanbul

Engin Özcan

Neden? (2)

Ne bileyim neden bu halim?
Neden gözlerim yaşlı?
Neden ellerim üşür?
Niye severim sebepsiz?
Birde ben bilsem bilemiyorum....
Sadece seviyorum.. o kadar...

EnGiN ÖZCAN
28-8-1999 Cuma
Zonguldak

Engin Özcan

Nisan'da

Ağlamaya alışmamış pembe, acemi ciğerlerim
baharın o deli dumrul havasıyla doldu aniden.
Ve İlk filizlerini veriyorken ağaçlar,
Ben bir köy evinde doğdum,
1 nisan 77 idi tarih
Bir rivayete göre...
Ağlıyordum.....

Dün sabah yine acemi bir rüzgar çektim içime
Yine belli belirsiz bir nisan sabahı,
Yine 1 nisan sabahı.
Çaktırmadan geçmiş bunlarca yıl,dile kolay,
İstanbulda evimdeyim,
Herkez burda kimse yok,
Bir kalabalık ki sorma, yapayalnızım,

Kimbilir belki nice nisan sabahı
Yine serseri düşünceler gibi sağanak
yine geçiştirip kaçarcasına hızlı yağıyorken yağmur,
üzerime,inadına yaşayarak..
inadına severek yaşayacağım..

Vakit 1 nisan 77 idi...
Ağlayarak uyandım anne rahmindeki rahatlıktan.
yine 1 nisan sene bilmem kaç...
içimdeki çocuk o rahatlığa gebe..
nice senelere...gözüm.. nice senelere...

Engin Ozcan
02-04-2003
İSTANBUL

Engin Özcan

Nostalji olsun

Eskiden,
Site otobüslerinde tanıdık yüzlere rastlardık,
Bol yanıklı yaz günlerinden kalan..

Şimdilerde,
Ne tanıdık bir yüz var buralarda,
Ne de bol yanıklı yaz günleri.

Güneş yağı icat olundu,
Mertlik bozuldu! !

EnGiN ÖZCAN
24-10-1999
12:30

Engin Özcan

Okunmamış Şiir

Zaman,bir rüzgar gibi gelip geçti penceremin arasından,
Saçlarımı süpürdü..
İçim ürperdi aniden..
Boğazım düğümlendi biliyormusun?
Eski fotoğrafları çıkardım,
Eskilerimi giyindim,
Kayıp bir kente dair nostaljiler aradım odamda,
Bulamadım.....

Koskoca han kapılarını aralıyor gelen zaman...
Beni alıp götürebilirmisin çocukluğuma?
Bana beni verebilirmisin?
Yalnızlık.... benide alırmısın yanına?
Tek başıma korkuyorum.

Bazen,kara bir bulut gibi çökmek istiyorum üzerine.
Gözlerini bir sis misali kapatıp,
Sana en güzel şiirleri vermek,
Ve seni almak istiyorum kaçak zamanlardan.
Alıp bir daha vermemecesine,
Bir aşk iliştiirmek istiyorum yüreğine..

Bırak teninin kokusunu taşınsın bana rüzgar,
Uzak yollardan.
Bırak kuşlar seni bana anlatsın şarkılarında.
Acemi bir aşkın ilk filizlerini birbirimizi hiç tanımadan ekelim.
Ki... Bir birimizi sevdiğimizde içimizde kocaman bir aşk büyümüş olsun.

Düşün...
Ben seni hiç okunmamış şiirlerle anlatıyorum,
Sen beni hiç söylenmemiş sarkılarda tanıyorsun,
Biz birbirimizi hiç bilinmemiş bir yerlerde hayal ediyoruz.
Sen beni,Ben seni seviyorum,
Birbirimizden habersiz..

Ben seni kaçak zamanlardan alıp,
Bir daha vermemecesine aşklar iliştiiriyorum yüreğine.
Zaman yine penceremi aralayıp geliyor,
Hiç okunmamış şiirler yazarken,
Rüzgar teninin kokusunu getiriyor bana.
Ben...seni bilmeden,senle sensiz aşklar yaşıyorum.
Sen,beni biliyormusun bir düşünsene? ? ? ?

ENGİN ÖZCAN
12 temmuz 2001 PERŞEMBE
İSTANBUL

Engin Özcan

Ölüm ve Ayrılık

nerden bilebilirdim
30 dilde ve 40 ksr lehçede ölümün
ve ayrılığın tadının aynı olduğunu

Engin zcan
17 kasım 2001

Engin zcan

Önce hayaller öldü

Önce hayaller öldü,,
Sonra duygularımızı boğduk kendi ellerimizle.
Denize düşmüş yılan misali yaşadık
Ellerimiz yoktu bir yılan bile olsa tutunanacak bir dosta
Konserve bir aşkın yanlış ve zamansız tohumlarıydık

Önce hayaller öldü,,
Ardından düşlerimizi kurşuna dizdiler sorgu sual olmadan
Doğru bildiğimiz herşeyi yalanladılar..
Saksıda boynu bükük çiçeklerin köklerini kuruttular acımadan
Bizi daha büyümeden öldürdüler
Henüz tohum kıvamında bile değildik

Sonra hayaller gömüldü,,
Masumiyetin adı bile yoktu lugatlarda
En masum biz olduğumuz zaman.
Bir fatiha bile bilmiyorduk okuyacak
Gidenlerin arkasından
Küçüktük biliyormusun?
Hayata hazır değildik ama umursamadık
5 yaşında ellerimizde nasırlar vardı
Daha işçi sınıfı bile icat olunmadan...

Ve toprak atıldı üstümüze
Kocaman küreklerle...
Hayat durdu, bize hiç acımadan....

Engin ÖZCAN
5 şubat 2001
İstanbul / İstinye

Engin Özcan

Rüzgar

Dalgalarla sahile aşk taşıyan rüzgar,
Bir ağustos sabahında tenimde sevda estirir.
Başım bulutlara değin özgür,
Bir sevda,bir özlemmi var yarınılarda?

Bilmediğim ıssızlarda,
Beklemediğim hayal kahvelerinde,
Düşlerini kurmaktayım,yaban eldeyim....
Yalnız ve yalnız sen varsın,
Senin hayalin rüyalarımda.

Bak gece ne kadar sakin sokaklar.....
Haykırışlar ne kadar sessiz
Ve aşk ne kadar ulu yalnızlıklarda...

Hep düşünürüm sevda bir vahamıdır aşk çölünde?
Yada,sen dikensiz bir gülmüsün çiçek bahçelerimde?
Yollardayım yürüyorum,
Sana yaklaştıkça daha özgür,
Daha dolu,daha sınırsız seviyorum seni.

Sen harita metod defterimin,
Yirmi beşinci satırındaki bir nokta kadar sade,
Bembeyaz bir sayfada,kırmızı bir gül resmi kadar asilsin..

Dalgalarla sahile aşk taşıyan rüzgar...
Bir eylül sabahında bekliyorum seni gel,
Gel bana eski aşklarımıda getir.
Her daim yeniden yaşamalıyım seni.
Bir damla su kadar serin,
Bir avuç toprak kadar hayata gebe,
Bir gitar tınısı kadar güzelsin....

Engin ÖZCAN
28-8-1999 Cuma
(zonguldak)

Engin Özcan

Saki

Saki...
Doldur bir kadeh daha...
Bir kadehte sen iç...
Benden olsun..
Hadi..
Bu akşam satalım, anasını bütün dertlerin..
Unutalım kimsesizliğimizi..
Faslını geçelim istanbulun....nihavent makamında..
Yapraklar sararıp düşmeden son bir kez daha sevelim...
Son kez ağlayıp herşeyi unutalım...
Sağlığına...

EnGiN ÖZCAN
15/09/2001
Perşembe
İstinye / İSTANBUL

Engin Özcan

Sen fallarımın aşkısın..

Sen fallarımın aşkısın..

Sen fallarımın aşkısın,
Fi tarihinden kalma kara kaplı defterim.
Hasıraltı sevdam,
En dost gözyaşım,
Ne gariptir,
Göz göze geleceğiz diye ödüm kopuyor hala.
Adını bile bilmiyorm....
Uğruna dileklerim var oysa,
Hiç bilemeyeceksin.
Sıradan biri olacağım senin için,
Bir durakta sık karşılaşılan bir yüz.
Oysa ben,
Bir 'günaydın' sıcaklığıyla seveceğim seni.
Biliyormusun? ? ? ?
Fallarımın aşkısın,
Adını bilmediğim,
Farkında bile değilsin....
Kupa kızı.
Sinek kızı,
Karo kızı,
Maça kızı,
ve ben..
Kupa As....

18-01-2004
Engin ÖZCAN
18 ocak 2004
istinye

Engin Özcan

Seni anlatmak

Sen....
Aşk'a özlem,
Geceme matem,
Rakıma meze,
Bulutaya yağmur,
Gökyüzüne mavi,
Denize balık,
Yaz'ıma güneş,
Sevgime ateş,
Bağrıma taş,
Başıma taç oldun.....
İşte seni,
Bunun için seviyorum ölesiye....

Engin ÖZCAN
9-5-1996 perşembe 9:45 suları
İSTANBUL / MECİDİYEKÖY

Engin Özcan

Senin yokluğunda

Ben,
Geceleri kör yıldızlara sevmeyi öğrettim sen yokken.
Irgatlık yaptım parke yollara.
Yıldızlarla mey içmeyi,
Ayazda,kuşlar gibi üşümeyi öğrendim.

Denizi sevdim,
Bulut yaptım..

İstanbul'da kaybolmayı öğrendim,
En bildik semtlerde..

Oturdum bir türkü söyledim boğaza karşı,
Titrekti sesim..
Sevgi adına yüzlerce türkü tutturdum,
Sevmeyi öğrendim.

Bitip tükenmeyen yollarda,
Tren raylarından ve çakıl taşlarından,
Kestirme yolları öğrendim,yenikapı da,mercan da...

Duman yuttum,su içtim,ölmeyi öğrendim..
Küçüklüğümde sigarayı merak ederdim,
Büyüdüm onuda öğrendim.

Usturayla şakalaşmamayı,
Bıçakla oynamamayı elim kanayınca öğrendim.
Sarhoşluğu içince,
Aşkı içim kanayınca öğrendim...

Herkez çayını sağa karıştırırken,
Ben inatla sola karıştırdım.
Ama hiç solculuk oynamadım....

Hiç unutmadım...
Çok ağladım,unutuldum,
Hiç ağlatmadım...

Ben senin yokluğunda sevgili..
Beni öğrendim,Seni yaşadım..

Engin ÖZCAN
22-11-1999 'Pazartesi'
Kdz.EREGLİ / Zonguldak

Engin Özcan

Senmisin?

Senmisin?
Senmisin gelen?
Hani Şu yokluğu eŐdeđer yalnızlığa?
Düş kurma sebebim olan.
Yemeden içmeden kesildiğim uğruna.
Bir gülüŐü için kilometreler eksilttiğim hayatımdan.
Günlerimi harcadağım.
senmisin gelen yoksa?

Senmisin?
Karanlığın içindeki aldatmaca.
Bir kırık saz,
Bozuk bir oyuncak,
Bir sevgi hikayesi.
Dost, aşk, sevgi,
Senmisin gelen?
senmisin yoksa?

Senmisin?
Rüzgarlı tepenin uğultusu.
Yankılı sesim,
Nehir sesi,kuş sesi.
İçimi ısıtan ateş
canım..
uykusuzluk sebebim
Sevincim,üzüntüm
Senmisin bu gelen?
Senmisin yoksa?

Engin ÖZCAN
18-3-2000
İstanbul

Engin Özcan

Sevdam

Bir yudum ayda kokan tenini..
Bir dilim peynirle tükettim.
Aşk'ımız ekmek arası,
Sevdamız tavan arası,
Dibi katran karası sevdam....

Engin ÖZCAN
08/05/1997 Perşembe
İSTANBUL

Engin Özcan

Sevişmelere Çeşitler

Düzenli bir ordu gibi,
Düzenli bir sevişme takvimimiz yoktu.
Bizimkiler daha çok gerilla savaşlarını andırıyordu
Ve ben sürekli yeniliyordum....
Akşam vakti,ocakta düdüklü sevdalar pişiyordu,
Garnitür aşklar yaşamaya başlamıştık o zaman.
Bir pazar akşamıydı..Birbirimizi tanıdık.
Mecburiyetten kısa metrajlı filmlere gidiyorduk,
Oysa her uzun metrajlı filmde aşık olurduk.
'Canım ' demeyi hiç bilmedik canımız çıkana kadar...
Açık arttırmada son bulan bir hayat hikayesiydim ben,sen yoktun.....
Sön çınlama seslerini duyuyordum,dudaklarından yoksun dudaklarım.
Teninde sigara yanığı gibi duran,
Küçük kızılıklar bırakmayı sevmiyordum....
Mecburi istikametlerde ısrarla ters yöneydik,
Küçük kazalarla yeniden tanışıyorduk.
Sen kısa samsun içerken,ben uzun bir ova oluyordum,
Her tepe arkasında sana yaklaştığımı düşünüyordum çocukça,
Kendimi avutuyordum sabahlara kadar..
Ben senin her bir çakmak taşı parlamışında,
Gözlerinden süzülen ışık hüzmelerini seviyordum,
Birde terliklerimi sıcak bulabilmeyi...
52 Kağıtlarıyla anlamsız fallar bakıyordum,
Her çıkmayan falda kendimi kupa papazı,
Seni sinek kızı sanıyordum.
Ben seni allerji zamanlarımda tırnağım kadar seviyordum oysa.
Bir arpa boyu aşık değildim.. Olamıyordum.
Vücut metabolizmam ayrılıkları reddecercesine,
Sevda kusuyordu her ayrılık sonrası.
Geceleri sigara içemiyordum,
Her nefeste seni hatırlamaktan...
Bir bardağa yarım sevdalar doldurup,
Altı boş üstü dolu diye tartışıyorduk.
Ama Biliyordukki; yarım sevdalardan nefret ediyorduk ikimizde.
Ben adam olma yollarında bir çocuk kadar hızlı koşarken,
Sen tümsek oluyordun,
Bana çelme takıp sevgi yaraları açıyordun benimde.
Seni bundan çok seviyordum,seni severken adam olamıyordum..
Belki hep çocuk kalmayı isteyişimin sebebi bundan...
Bizim düzenli bir ordu gibi,
Düzenli bir sevişme takvimimiz yoktu.
Ben gerilla tipi sevişmeleri daha çok seviyordum.....

22/12/1999
03:15 Alaplı/Zonguldak
Engin ÖZCAN

Engin Özcan

Sevmek işi

inadına asılmaktı hayata seni sevmek işi,
yüreğimin aşısı,
damarlarımdaki her damla kan,
ve alnımın teri,
ve ocakta dumanı tüten çayın tadı,
ve yorgunluğum,uykum,
ve inadına yenilmektı,
baskın yemiş bir ordu gibi.
kuşatılmaktı seni sevmek.
yenilmekten korkmadan yürümek ölüme ve zamana karşı..
inadına yaşamaktı seni,
seni sevmek işi..
kalkanları kırılmış bir şövalye haykırışı...
aşkın güzünü kalbine inmiş hissetmektı..

Engin ÖZCAN
18-04-2004
İstanbul

Engin Özcan

Şu Yalnızlık Dediğin

Yalnızlığın sesini duymadın sen hiç,bilmezsin.
Kara gece kanına iŐler insanın.
Son nefesteki bilinmez huzur gibi,
Ağır matem havasında bir ağıt belki.
Belkide; Bir martının kulakları yırtarcasına delip geğen ığlığıdır yalnızlık.
Hani,hani bir yerlere gitmektesindir ve
Son bir veda için insanlara bakarsında,
Kimse bir selam bile veremez ya hüznüden.
işte böyle bir Şey yalnızlık.
Yalnızlık dediğin Şey karasevda gibi baŐbelası,
Karlı dağların ayazı gibi yalın ve kuru.
Bir dal ığırtısında içi ürperiverir ya insanın,
Korku,kabus belki ölüm Şu yalnızlık dediğin....
Ben sisli Ankara akŐamlarının dolunayı,
Ben bulutsuz mavi bir Akdeniz akŐamının kesik sesli ığakalıdır dedim yalnızlık,
Sadece güldüm kendime yalnızca,yalnızım.
Yalnız öleğeğim bir bahar akşamında belki bilemem.
Belki yalnız içerken ve yine yalnızlığın faslını geçerken bir hicaz taksiminde...

Engin ÖZCAN
29 haziran 1998 ıarŐamba
Zonguldak / ALAPLI

Engin Özcan

Yalan Yanlış Rüyalarım

Yalan yanlış rüyalarım,
Birazdan beraberiz.
Bulutlar karanlıkla bir çöker üzerimize.
Sislerin içinde boğuşuruz..tatlı...sert..
Biliyorum,
Her gece ufukta batan güneşle bir,
Yaşarıyor gözleri birilerinin.
Ve her gece aynı kıyafetlerle soframa oturuyor,
Yalan yanlış rüyalarım.

Kırlangıç kanadından kopan bir tüy kadar hafif
Ve keşfedilmemişiz tutki..
Tutki...İkinci hayatta,yine aynı şaşkınlıkla,
Aynı hatayı işlemişiz..
Bisiklet sürmeyi bilir gibi bilirim sizi,
Sizde beni bilirsiniz...
Deliyim haşarı çocuklar gibi,
Asiyim...
Ve başaklar kadar sakinim,
Rüzgar saçlarımı okşayıp geçerken.
Her vagona tanıdık yüzleri arar gibi,
Ararım sizi her gece....Özlerim..
Koynunuzda yatar kalkarım her gece,
Yalan yanlış rüyalarım...

Engin ÖZCAN
03/01/2002
Etimesgut / ANKARA

Engin Özcan

Yalancı

Bu kayboluşumun nedeni
Aldatıcı bir çöl fırtınası mıydı?
Yoksa çoban yıldızı mı?
Böyle yıkıcı olan bir savaş mıydı?
Kuşatılmak mıydı böyle aniden?
Ya neydi çaresizliğimin sebebi?
Hastalık mıydı, üşümek miydi,
Hiç kartopu yapamamış olmamama sebep?
Yalancı...
Hani değişik bir havası vardı bu memleketin?
Kömür karası topraklarına ayak bastığımdan beri,
Ciğerlerimde bir is kokusu,
Dudağımda o hiç tanımadığım yerin yanık türküsü,
İçimde eski alemlerin hatırası.
Belkide bu çaresizlik tek yönlü bu yola girmemin sonucu..
Yalancı...
Dalga sesleri sahile ulaşmadan gelirim demiştin.
Seni, saat intiharı çeyrek geçeye dek,
Seni, bir başka geceye dek,
Seni, bir başka bahara dek,
Herşey bir tarafa,
Seni, bir tek...
Beklemekten vazgeçtim.

Engin ÖZCAN
24-12-2003
İSTANBUL

Engin Özcan

Yolculukta Sevgi Faslı

Yolculuk...

Ben yine beni bilmez yalnızlıklarda
Sana doğru özlem giderme yollarındayım.
Hayaller kuruyorum tozlu raflardan,
Sevda fasikülleri indirirken.
Ve şeker alan bir çocuğun sevinci içimde.
Bak sigaramın dumanı halka,halka,
Ve Ellerim hala nasırlı,gözlerimse buğulu
Soğan ekmekten... Ağlamaktan değil.
İçimden onlarca şey geçiyor,
Gökyüzünde bir bulut oluyor bembeyaz.
Benimse bunları düşünecek halim yok,
Yokluğun boş resim çerçevelerinde.
Kırmızı turnusol kağıtlarıyla oynuyorum,
Aşk denklemleri kuruyor kalbim.
Bir patlama oluyor aniden! !
Ortalık aşk kokuyor sen oluyor dört bir yanım.
Ben benimle değilim aklım sende,

Beni bulursan sende,hatıralarıma söyle bana dönsünler,
Sıkıldım yalnızlıktan,
Don kişot misali aşklar yaşarken.
Seni kovalayan,kaçarken kaybettiğin saatlere söyle geri gelsinler,
Seninleyken daha iyiler.

Fidayda oynarken ellerimi sallamayı özledim.
Sen yanımdayken neyse demeye gerek kalmadan sözümü tamamlamanı,
Tam sayıları,
Aşk kesirlerine çevirirken sıkılğan sevdalara dönüşleri özledim.
Bunların hepsini not al bir yerlere,
Bu yolculuk uykusundan uyanınca sana söyleyeceğim.....

Engin Özcan..
27-8-1999 Perşembe
(zonguldak)

Engin Özcan